

ETA

Kirsten Hoffmeyer

Fra: Esben Tranholm Nielsen [ETN@lf.dk]
Sendt: 2. november 2010 15:46
Til: JP-Jura og Samfundsøkonomi
Cc: Lars Eghøj; Lone Saaby
Emne: Landbrug & Fødevarers høringssvar til en afgift på mættet fedt
Vedhæftede filer: landbrug og fødevarer høringssvar for en afgift på mættet fedt.PDF

Kære Jeanette Rose Hansen,

Hermed fremsendes Landbrug & Fødevarers høringssvar til en afgift på mættet fedt.

De bedes venlig kvittere for modtagelse.

Med venlig hilsen / Sincerely

Esben Tranholm Nielsen
Konsulent, Erhvervs politik
Landbrug & Fødevarer
Tlf. 33394681/Fax 87312001
Mobil 51270139
etn@lf.dk

2010-231-38

31

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
E-mail: skm@skm.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000

F +45 3339 4141

E info@lf.dk

W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Høring om Forslag til Lov om afgift på mættet fedt i visse fødevarer

Landbrug & Fødevarer har modtaget forslag til Lov om afgift på mættet fedt og er stærkt kritisk overfor forslaget. Landbrug & Fødevarer skal derfor opfordre til, at lovforslaget ikke fremsættes til vedtagelse i Folketinget.

Landbrug & Fødevarer er af den klare opfattelse, at afgiften alene bliver indført mhp. at hente yderligere provenu til statskassen. Det er sørgeligt, at Regeringen – i en situation, hvor Danmark har hårdt brug for, at der også fremadrettet findes virksomheder, der kan skabe vækst og arbejdspladser i Danmark – vedbliver med at pålægge erhvervslivet nye afgifter. Her kan det ikke være ukendt for Regeringen, at landbrugs- og fødevarerhvervet står i en særlig udsat position.

Derudover er afgiften klart i strid med de intentioner, der foregår i arbejdet i Regeringens Vækstforum. Dagsdato i Børsen har en række virksomheder givet udtryk for, at afgiften yderligere forringer rammevilkårene i Danmark og dermed skubber til en udvikling, hvor danske virksomheder enten lukker eller flytter produktionen til udlandet. Det er Landbrug & Fødevarers frygt, at indførelsen af afgiften dermed vil medvirke til, at beskæftigelsen i de danske yderområder falder yderligere.

Landbrug & Fødevarer mener, at afgiften vil bidrage til at øge andelen af offentlige ansatte, og omfanget af kontrolomkostninger vil blive betydelige. Effekten af at indføre afgiften vil dermed styrke den offentlige beskæftigelse i Danmark og svække den private. Det kan næppe være Regeringens intention?

Landbrug & Fødevarer opfatter afgiften som en yderligere økonomisk belastning for det danske fødevarerhverv. Dermed bidrager afgiften yderligere til at forringe erhvervets internationale konkurrenceevne. I forbindelse med afgiftens indførelse ser Landbrug & Fødevarer en stor risiko for, at forbrugerne fravælger kvalitetsfødevarer til fordel for dårligere produkter, at der vil ske et skifte mod substitutionsprodukter af dårligere kvalitet og fore-

Landbrug & Fødevarer repræsenterer landbruget og fødevarerhvervet i Danmark. Organisationen er resultat af en fusion mellem Landbrugsrådene Danske Slogterier, Dansk Svineproduktion, Dansk Landbrug med Dansk Landbrugs Medier og Dansk Landbrugsrådgivning, samt væsentlig dele af Mejeriforeningens aktiviteter.

Landbrug & Fødevarer repræsenterer Danmarks største kompetenceklynge med 150.000 beskæftigede og en samlet eksport på mere end 100 mia. kr. årlig

komme omfattende grænsehandel. Særligt bekymringen om øget grænsehandel er dagsdato blevet rejst i Jyllandsposten.

Samlet set vil dette reducere erhvervets indtjening yderligere, og Landbrug & Fødevarer skønner, at afgiften vil belaste erhvervet med en hel milliard de første par år. Hertil kommer de administrative omkostninger.

Erhvervet vil med afgiften blive pålagt væsentlige administrative byrder, og importører kan i praksis ikke administrere afgiften før 2014. På denne baggrund skal Landbrug & Fødevarer anbefale, at en eventuel afgift først implementeres i forbindelse med indførelsen af den fælles europæiske obligatoriske næringsdeklaration. Denne indføres primo 2014.

Landbrug & Fødevarer mener, at afgiftsopkrævningen bør flyttes til detailledet. Ved at lade detailledet opkræve afgiften - som det sidste forarbejdningsled inden forbrugeren - undgår man, at der opkræves afgift af svind, fraskær osv.

Landbrug & Fødevarer har gentagne gange påpeget, at der er en række EU-retlige problemstillinger ved at indføre afgiften på mættet fedt. En vedtagelse i Folketinget og en iværksættelse af afgiften uden EU-godkendelse kan resultere i en sag ved EU-domstolen med krav om tilbagebetaling. Landbrug & Fødevarer forventer, at Regeringen, som lovet i forbindelse det oprindelige forslag til fedtafgift sikre, at afgiftsgrundlaget bliver endelig godkendt i EU, inden det forelægges Folketinget.

Landbrug & Fødevarer er af den opfattelse, at afgiften er en ekstra afgift - udover moms - på basisfødevarer. For det første er der ikke et sundhedsmæssigt stærkt argument, der berettiger, at man afgiftsbelægger mættet fedt. Afgiften er baseret på gamle forskningsresultater.

For det andet ønskes afgiften implementeret på en måde, så den på kødsiden er renset for sundhedsmæssige incitament, både for forbrugere og virksomheder. Afgiftsmodellen på kød giver nemlig ikke incitament til, at man vælger magre produkter, og dermed bortfalder det sundhedsmæssige belæg fuldstændigt. Dette er stærkt kritisabelt. Landbrug & Fødevarer skal derfor anbefale, at afgiften på kødet som minimum lægges på udskæringsniveau.

Landbrug & Fødevarer ønsker desuden at pege på, at kød afgiftsbelægges på basis af fejlbehæftede standardtal for råvarer, mens øvrige fødevarer afgiftsbelægges på basis af indhold i færdigvaren. Derudover er kødudskæringer og kødprodukter med indhold af fedt under 3,5 % total fedt ikke afgiftsfritaget i modsætning til øvrige fødevarer. Landbrug & Fødevarer har en forventning om, at dette forhold bringes på plads. Det er dog under for-

udsætning af, at 3,5 % total fedtgrænsen fortsat står ved magt, således at konsummælk fortsat er undtaget fra afgiften.

Landbrug & Fødevarer har i forbindelse med udarbejdelse af nærværende høringssvar fået udarbejdet en analyse af indholdet af mættet fedt i svinekød, som dokumenterer, at ministeriets beregningsgrundlag er uanvendeligt. Landbrug & Fødevarer har derfor en forventning om, at Skatteministeriet gennemfører lignende analyser af indholdet af mættet fedt i de øvrige kødtyper med henblik på at afgiften bliver baseret på et retvisende afgiftsgrundlag.

Landbrug & Fødevarer har noteret sig, at der er indgået et forlig mellem Regeringen og Dansk Folkeparti, hvoraf det fremgår, at afgiftssatsen skal ligge på mellem 13 og 14 kr. pr. kg mættet fedt. Landbrug & Fødevarer ønsker, at afgiftsniveauet fastholdes på det nuværende niveau på 13 kr., og at et evt. manglende provenu for staten findes ved andre finansieringsmuligheder. En øget sats vil kunne medføre store prisstigninger på enkeltproduktgrupper og vil ikke være acceptabel for erhvervet. Landbrug & Fødevarer har på den baggrund en klar forventning om, at yderligere finansiering af et evt. manglende afgiftsgrundlag finansieres ved en forøgelse af vinafgiften. Dette er i øvrigt fuldkommen i overensstemmelse med aftalen om Forårspakke 2.0.

Afslutningsvis vil Landbrug & Fødevarer bemærke, at Skatteministeriet har sendt et ualmindeligt uklart og uarbejdet lovforslag i høring, hvor formuleringerne i lovtæksten på flere områder er i indbyrdes modstrid.

I det følgende gennemgås yderligere en række generelle og tekniske bemærkninger, som vil underbygge Landbrug & Fødevarers kritik af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Lone Saaby

Indholdsfortegnelse

Generelle bemærkninger	5
<i>EU-retlige problemstillinger</i>	5
<i>Afgiften mangler sundhedsmæssig begrundelse</i>	6
<i>Afgiftsmodellen på kød uden sundhedsmæssigt rationale</i>	8
<i>Afgiftsgrundlag</i>	10
<i>Økonomiske konsekvenser for erhvervet</i>	11
<i>Administrative byrder</i>	12
<i>Importører kan ikke praktisk administrere afgiften</i>	15
<i>Grænsehandel</i>	16
Tekniske bemærkninger til lovforslaget	18
<i>Kommentarer til høringsforslaget</i>	18
<i>Kommentarer til bilaget "bemærkninger til lovforslaget"</i>	28

Generelle bemærkninger

EU-retlige problemstillinger

På baggrund af en juridisk gennemgang af lovforslaget vurderer L&F, at det er i strid med flere bestemmelser i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), således art. 30 (forbud mod toldlignende afgifter), art. 107, stk. 1 (forbud mod ulovlig statsstøtte) og art. 110 (forbud mod internt diskriminerende afgifter).

Art. 30 – Toldlignende afgifter

Fedtafgiften på visse mælkebaserede varer og på kød m.v. udgør et led i en ordning, der omfatter en dækningsafgift, som alene belaster importerede produkter - dvs. en importafgift og altså ikke en intern afgift. Afgiften pålægges såvel indenlandske som indførte varer, men den foreslåede dækningsafgift opkræves ikke på samme produktionstrin som de afgiftsbelagte ikke importerede produkter, og der kan pålægges dækningsafgift ud fra en række kriterier, der ikke anvendes i relation til afgiftsopkrævning i den indenlandske produktion.

Landbrug & Fødevarer er derfor af den opfattelse, at fedtafgiften kan opfattes som en toldlignende afgift, og dermed er forbuddet mod at indføre afgiften absolut.

Det skyldes, at fedtafgiften ikke udelukkende udgør en intern afgift. Det er en afgift, der pålægges efter forskellige – og således ikke objektive kriterier – alt efter produkternes oprindelse, dvs. henholdsvis danske og udenlandske produkter. Landbrug & Fødevarer mener heller ikke, at størrelsen af en toldlignende afgift har betydning, idet den ifølge praksis vil virke som en hindring for samhandlen uanset dens størrelse.

Art. 110 – Interne diskriminerende afgifter

Lovforslaget indeholder efter Landbrug & Fødevarers opfattelse desuden en række bestemmelser og elementer vedrørende både kød og mælkebaserede produkter, der efter deres udformning og virkninger hver især kan være i strid med traktatens art. 110. Lovforslaget indeholder således flere elementer, der efter omstændighederne kan medføre forskelsbehandling mellem importerede og indenlandsk producerede varer. Denne forskelsbehandling ville kunne anses for at være i strid med art. 110 TEUF om forbud mod diskriminerende interne afgifter.

Da forslaget udgør et hele og skal behandles som sådan på EU-plan, kan det imidlertid kun bedømmes efter reglerne om diskriminerende interne afgifter, hvis det ikke udgør en overtrædelse af bestemmelser om toldlignende afgifter. En overtrædelse af TEUF art. 110 bliver dog relevant, såfremt forslaget ikke kan anses for at stride mod art. 30 – hvilket det som ovenfor beskrevet imidlertid må antages at gøre.

Art. 107, stk. 1 - Statsstøtte

Landbrug & Fødevarer mener, at der ved at undtage en række produkter fra afgiften skabes grundlag for konkurrenceforvriddning til fordel for virksomheder, der anvender afgiftsfrie varer i deres produktion og til skade for virksomheder, der – f.eks. af kvalitetsgrunde eller ud fra forbrugerpræferencer – baserer deres produktion på anvendelsen af lignende eller substituerbare afgiftspligtige varer. Denne fritagelse kan efter omstændighederne begunstige visse virksomheder frem for andre, samt endvidere medføre, at udenlandske virksomheder stilles ringere på det danske marked sammenlignet med danske producenter. Afgiftsfritagelserne kan derved fordreje samhandelen i det indre marked i strid med art. 107, stk. 1.

For så vidt angår afgiften på kød, er Landbrug & Fødevarer desuden af den opfattelse, at afgiftsbelægningen på kød ud fra et gennemsnitligt indhold af mættet fedt er problematisk. Således vil denne metode til afgiftsbelægning grundlæggende kunne medføre, at virksomheder, der producerer kød eller kødprodukter, vil kunne blive ringere stillet end virksomheder, der producerer lignende eller substituerbare produkter, således at sidstnævnte virksomheder dermed begunstiges. Endvidere bemærkes, at afgiftsgrundlaget på kød rammer fejlagtigt mellem indland og udland i forhold til den faktuelle andel af mættet fedt i de enkelte dyrearter og i forhold til de endelige udskæringer af kødet fra samme dyr, der således vil blive pålagt samme afgift uanset om udskæringen er mager eller fedtholdig. Sådanne begunstigelser af visse producenter og forarbejdere af kød og kødprodukter kan derved fordreje konkurrencen på en måde, der kan påvirke samhandelen inden for det indre marked.

Det kan diskuteres, om lovforslagets selektive afgiftsmæssige udformning kan legitimeres ud fra hensynet til det pågældende skatte- eller afgiftssystemets natur eller generelle karakter, herunder at særlige afgiftsundtagelser anses for forenelige med EU-retten, fordi de tjener særlige hensyn. Landbrug & Fødevarer er imidlertid af den opfattelse, at de i lovforslaget anførte sundhedsmæssige eller teknisk/administrative hensyn i dette tilfælde – således som fedtafgiften er opbygget og de faktiske konsekvenser, som afgiften medfører – ikke ifølge EU-retten kan legitimeres.

Afgiften mangler sundhedsmæssig begrundelse

Landbrug & Fødevarer stiller sig totalt uforstående overfor den sundhedsmæssige begrundelse for indførelsen af en afgift på mættet fedt i mejeriprodukter, kød og olier på 13 kr. pr. kg. mættet fedt.

Det er uacceptabelt, at basale fødevarer som mejeriprodukter og kød, der indeholder vigtige næringsstoffer afgiftsbelægges og dermed sidestilles med entydigt skadelige nydelsesmidler som alkohol og tobak. Selv magre produkter med Nøglehulsmærket, som myndighederne tilråder som en del af danskernes daglige kost, vil blive afgiftsbelagt.

Reelt er der ikke tale om en afgift på mættet fedt, men derimod en madskat på basisfødevarer.

Forebyggelseskommissionen har slået fast, at en afgift på mættet fedt bliver indført for at forbedre folkesundheden - på trods af at en afgift på 20 kr. pr. kg mættet fedt efter ti års virkning, *kun* vil have forlænget danskernes gennemsnitslevetid med 5,5 dag.

Forebyggelseskommissionen tager i sine anbefalinger *ikke* højde for den seneste forskning fra 2010 offentliggjort i det anerkendte tidsskrift *American Journal of Clinical Nutrition*.

Den nyeste forskning om mættet fedt er en meta-analyse af 21 tidligere studier, foretaget med over 348.000 deltagere i hovedsagelig USA og Europa, som viser, at der ikke er nogen statistisk sammenhæng mellem indtag af mættet fedt og forekomsten af livstilssygdomme.

Landbrug & Fødevarer stiller sig stærkt tvivlende overfor den gavnlige effekt af afgifter på fødevarer. Skatteministeriet har selv i notat den 18. november 2008 om afgift på mættet fedt bemærket, at den reelle virkning af afgifter på fødevarer ikke er entydig.

Erhvervet har ad frivillighedens vej arbejdet for at skabe et stort sortiment af fedtfattige produkter og har formået at flytte forbruget, hvilket er langt mere effektivt ernæringsmæssigt end afgifter.

På 10 år har erhvervet gennem produktudvikling frivilligt fjernet 25 % af det mættede fedt svarende til 2,5 kg/person/år eller 13 mio. kg. Forebyggelseskommissionen har anbefalet, at man fjerner 3 mio. kg mættet fedt fra danskernes kost. Hvis blot ændringen af forbruget fortsætter som hidtil, så vil der *uden afgift* blive fjernet 3 mio. kg. mættet fedt på 2-3 år.

Hertil kommer, at de sidste 50 års danske avisarbejde har fjernet meget store mængder fedt fra de danske slagtesvin.

Landbrug & Fødevarer påpeger, det er betydelig fare for, at afgiften på mættet fedt vil medføre en social skævvridning, idet den især vil ramme småbørnsfamilierne og de ca. 400.000 småtspisende ældre på deres samlede madbudget.

Akademiet for de Tekniske Videnskaber rapport om økonomiske virkemidler i ernæringspolitikken fra 2007 konkluderer, at højere afgifter på fødevarer i praksis reducerer

forbruget af fisk, frugt og grønt med 5-10 %¹. Særligt den laveste social klasse i samfundet mindsker forbruget af disse fødevarer.

Afgiftsmodellen på kød uden sundhedsmæssigt rationale

Landbrug & Fødevarer mener, at en afgiftsmodel for kød baseret på gennemsnitssatser pr. dyreart er en decideret useriøs afgiftsmodel.

Det er dybt kritisabelt, at Skatteministeriet vælger at benytte gennemsnitssatser for mættet fedtindhold i slagtekroppe fra dyrearter, når indholdet af fedt varierer med bl.a. køn, alder, race, vægt, klassificering og opdrættet, og idet store mængder fedt fraskæres fra slagtekroppene inden kødet udbydes til konsum, og i det der er anvendt et stærkt fejlbæret beregningsgrundlag.

Derudover stiller Landbrug & Fødevarer sig uforstående overfor brugen af gennemsnitssatser pr. dyreart, når Skatteministeriet selv bemærker, at fedtindholdet i de enkelte udskæringer varierer, og når de enkelte udskæringer ikke repræsenterer kroppens samlede fedtindhold.

Med den valgte afgiftsmodel på kød har man ikke indført en afgift på mættet fedt, men derimod en kødafgift. Grundlaget for afgiften er nemlig en råvare og ikke den konkrete færdigvare, i modsætning til alle andre fødevarer!

Gennemsnitssatser på kød medfører en uacceptabel forskelsbehandling i forhold til opkrævningsmodel, hvor produkter o. lign. afgiftsbelægges efter deklaration. Det er desuden ubegrundet, hvorfor kødudskæringer og kødprodukter under 3,5 % total fedtindhold (mættet/umættet) ikke fritages fra afgift i modsætning til øvrige fødevarer.

Det er dybt kritisabelt, at Skatteministeriet i bemærkningerne til lovforslaget anfører, at man med gennemsnitssatser for indhold af mættet fedt tilskynder forbrugerne til at købe magert kød. Brugen af gennemsnitssatser pr. dyreart medfører i realiteten, at magre og fede kødprodukter pålægges samme afgiftssats, hvorved forbrugeren netop ikke har incitament til at vælge det magre kød indenfor dyrearten. Eksempelvis vil hakket svinekød med 15 % fedt og 5 % fedt få samme afgift. Forslagets afgiftsbelastning vil dermed tilskynde forbrugerne til at vælge billigere kødvarer, som typisk har et højere fedtindhold.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at fedtafgiften fjerner incitamentet for fødevarerhvervet til at udvikle magre produkter. Magre produkter afgiftsbelægges nemlig uden hensyn til produktets reelle indhold af mættet fedt.

¹ Akademiet for Tekniske Videnskaber (2007), tabel 8.3.

Fastsættelsen af én afgiftssats for bl.a. svinekød medfører, at fedtafgiften varierer i forhold til fedtindholdet i de enkelte udskæringer.

Tabel 1. Konsekvens af at afgiften ikke varierer i forhold til fedtindhold

	Mættede fedtsyrer pct.	Afgift grundlag pct.	Afgift pr. kg. Kød	Afgift pr. kg. mættet fedt
Svinemørbrad, afpudset, rå	1,4	12	1,95	139
Svinekotelet, fadkotelet, rå	3,78	12	1,95	52
Svinebryst, kogestykke med svær, rå (ribbensteg)	8,1	12	1,95	24
Svinebryst, stegestykke med svær, rå (ribbensteg)	11,9	12	1,95	16
Oksekød, tyndstegsfilet, rå	6,4	10	1,63	25
Oksekød, entrecote med kap- pe, rå	9,0	10	1,63	18
Oksekød, inderlår u. kappe, rå	1,1	10	1,63	148
Kylling, kød, rå	1,0	3,4	0,55	55
Kylling, kød og skind, rå	3,3	3,4	0,55	17

Afgiftssats (kr./kg mættet fedt) 13

Moms 25

Kilde: www.foodcomp.dk

Som det fremgår af ovenstående, er afgiften pr. kg mættet fedt i udskæringer med lavt fedtindhold høj, hvorimod den er lav i udskæringer med høj fedtprocent. Afgiftsmodellen giver dermed ikke incitament til at købe magre produkter.

Samtidig fremgår det af tabel 1, at indholdet af mættet fedt i f.eks. svinekød er sat væsentligt for højt, da kun ribbensteg har et indhold af mættede fedtsyrer, der svarer til afgiftsmodellens gennemsnitlige sats på 12 %, hvorimod alle øvrige udskæringer ligger væsentligt under dette niveau. Det skal tilmed oplyses, at markedsandelen af svinebryst, stegestykke med svær i detailsalg kun udgør 3,8 %.

Landbrug & Fødevarer skal kraftig opfordre til, at afgiftsopkrævning for kød ud fra standardsatser pr. dyreart ændres, så opkrævningen af afgiften tager udgangspunkt i det faktiske indhold af mættet fedt. Data om indhold af mættet fedt på udskæringsniveau er tilgængeligt på fødevaredatabanken food.comp.

Fedtafskæring og fedtafsmeltning

Afgiften er baseret på råt kød upåagtet, at langt størstedelen af danskerne aldrig spiser råt kød, men tilbereder kødet inden indtag. Gennemsnitssatserne bør derfor inddrage kendt viden omkring fedtafsmeltning og fedtafskæring.

Ved tilberedning af f.eks. en svinekotelet med fedtkant er det således påvist på diaetistforum.dk, at den rå svinekotelet med fedtkant eksempelvis indeholder 15 g fedt, mens en tilsvarende tilberedt svinekotelet (stegt), hvor fedtkanten tilmed er skåret væk, kun indeholder 8 g fedt. En reduktion i total fedtmængde bevirker en reduktion i mængden af mættet fedt.

Der betales således en afgift for fedt, som *ikke* konsumeres af forbrugeren.

Afgiftsgrundlag

Landbrug & Fødevarer påpeger, at fastlæggelsen af et gennemsnitligt indhold af mættet fedt for enkelte dyrearter er uden hold i virkeligheden. Det skyldes, at Skatteministeriet benytter amerikanske data til at fastlægge indholdet af mættet fedt for danske dyr. Gennemsnitssatserne er fundet på den amerikanske fødevardatabase:

<http://www.nal.usda.gov/fnic/foodcomp/search/>.

Problemerne ved at lægge amerikanske tal til grund for en dansk fedtafgift begrundes ud fra følgende betydelige forskelle mellem amerikanske og danske dyr:

- Amerikanske dyr har en anden genetik og fodres anderledes end danske dyr
- Der anvendes større mængder af majs i foderblandingen i USA, hvorved mængden af umættet fedt i grisen er større.
- Danske dyr, i modsætning til amerikanske, har gennem forædling fået højere kødprocent og mindre fedt
- Dyrene i Amerika slagtes ved en højere slagtevægt, hvilket også øger fedtprocenten væsentligt.

På den baggrund påpeges det, at beregningsgrundlaget for fedtafgiften foretages ud fra stærkt fejlagtige forudsætninger, f.eks. på svinekød.

Det påvises i en analyse af Teknologisk Institut fra oktober 2010 omhandlende fedtindhold i slagtesvin, at amerikanske slagtesvin indeholder væsentligt mere fedt end tilsvarende danske slagtesvin. En sammenligning af danske og amerikanske tal indikerer, at mens der i gennemsnit er 27,7 % fedt i et amerikansk slagtesvin, er der 23,8 % i et tilsvarende dansk. Altså 16 % mere fedt i amerikanske slagtesvin.

Der er ikke foretaget tilsvarende undersøgelser på oksekøds- og fjerkræsområdet, men lignende analyser vil kunne gennemføres med henblik på at kunne dokumentere tilsvarende forskelle.

Landbrug & Fødevarer har fået foretaget en videnskabelig analyse af Teknologisk Institut, der skønner, at et mere retvisende estimat for det gennemsnitlige indhold af mættet fedt

pr. svinekrop er 6,5 g pr. 100 gram. Lovforslaget er baseret på et indhold på 12 g pr. 100 gram.

Det gennemsnitlige indhold af mættet fedt i det kød som afgiftsbelægges er dog i praksis betydeligt mindre, idet der fraskæres store mængder fedt fra den hele slagtekrop inden det udskårne kød udbydes til konsum.

For svinekød må det således samlet vurderes, at den anvendte beregningssats på 12 g mættet fedt pr. 100 gram afgiftsbelagt kødmængde er ca. dobbelt så høj som det reelle gennemsnitlige indhold i de afgiftsbelagte produkter.

Lignende tal findes heller ikke for oksekød og kyllingekød, men det må antages med baggrund i ovennævnte betragtninger, at afgiftsgrundlagssatserne på oksekød og kylling er fastsat for højt.

For oksekød kan det konkret fremhæves, at amerikansk oksekød primært baseres på produktion af stude som har væsentligt højere fedtindhold end ukastrerede handyr, og der anvendes typisk racer og fodringsmetoder som fremmer et højt fedtindhold i kødet, hvilket anses for en kvalitetsfordel i USA.

Landbrug & Fødevarer mener på denne baggrund, at det må være en forudsætning, at lovforslaget kommer til at indeholde et mere retvisende estimat for afgiftsgrundlaget på kød – således at afgiften som minimum afspejler det reelle indhold af mættet fedt på udskæringsniveau.

Landbrug & Fødevarer finder det samtidigt urimeligt, at der fremsættes lovforslag på et så tyndt og misvisende grundlag; hvor de økonomiske konsekvenser af de foretagne fejlskøn kan tælles i trecifrede millionbeløb. Vi finder at det må være ministeriets og ikke erhvervets ansvar at sikre et forsvarligt og sagligt grundlag for de lovforslag som fremsættes.

Landbrug & Fødevarer forudsætter ligeledes, at afgiftssatsen på 13 kr. pr. kg. mættet fedt fastholdes på nuværende niveau, og at et evt. manglende provenu for staten findes ved andre finansieringsmuligheder.

Økonomiske konsekvenser for erhvervet

Det anføres i lovforslaget, at de økonomiske konsekvenser for erhvervet indskrænker sig til en omsætningsnedgang på 3-4 procent, idet afgifterne vil blive overvæltet på forbrugerpriserne.

L&F deler ikke denne opfattelse. Dels finder vi – både som følge af grænsehandelsproblematikken og som følge af substitutionseffekten både mod fødevarer af ringere kvalitet og mod andre levnedsmidler, at omsætningsnedgangen er undervurderet.

L&F ønsker som *minimum* en senere ikrafttrædelse og en indfasningsperiode af afgiften på mættet fedt over en årrække. Det skyldes, at erhvervet ikke økonomisk og administrativt kan bære en fuld indfasning fra medio 2011.

Afgiften på mættet fedt vil ifølge Landbrug & Fødevarer medføre prisstigninger alene som følge af afgiften inkl. moms på 14-pct. på smør, 10 pct. på blandingsprodukter, 4-5 pct. på ost og kødprodukter.

Omsætningsnedgangen vil være katastrofal for både små og store mejerier og slagterier. Ikke mindst set i lyset af, at erhvervet til stadighed er ramt af den økonomiske krise.

Erhvervet i Danmark belastes derudover i forvejen af Forårspakken 2.0 (grønne kørselsafgifter, energiatgifter, fastfrysning af erhvervsstøtten) og af Grøn Vækst.

Landbrug & Fødevarer vurderer, at der er en overhængende risiko for, at en fuld indfasning af afgiften fra medio 2011 kommer til at koste jobs i landområderne, hvor erhvervet står for en betragtelig del af beskæftigelsen.

Totalt set estimeres det, at erhvervet inkl. både direkte og indirekte arbejdspladser til at beskæftiger ca. 150.000 personer. Der er således mange tusind danske familier, hvis arbejdsmæssige og økonomiske livsgrundlag skal findes inden for erhvervet og de tilknyttede erhverv.

Især de små mejerier og slagterier i landdistrikterne vil pga. den nuværende økonomiske krise være lukningstruede, idet de er stærkt afhængige af afsætning til hjemmemarkedet. Et tab af arbejdspladser i landdistrikterne står i stærkt modsætningsforhold til de politiske målsætninger, som Regeringen har fremsat med udspillet "Danmark i balance i en global verden".

Administrative byrder

Indførelsen af den nye afgift på mættet fedt harmonerer derudover meget dårligt med Regeringens målsætning om at lette de administrative byrder for erhvervslivet. Det er åbenbart, at indførelsen af afgift på mættet fedt vil medføre øgede administrative omkostninger for erhvervet. Dette vil være et naturligt resultat af, at det pålægges hele 1250 virksomheder i Danmark (produktions-, forarbejdnings- og importørfed) at opgøre og afregne afgiften.

I bilaget "almindelige bemærkninger" til lovforslaget skal det fremhæves, at Skatteministeriet egenhændigt anfører administrative hensyn, som grundlag for at afgiften placeres i producent-/importørleddet frem for detailledet. Det er desuden anført i lovforslaget, at CKR skal lave en ny vurdering af forslagets administrative konsekvenser.

Det er dybt kritisabelt, at Skatteministeriet ikke har vurderet de administrative byrder for erhvervet *inden* udsendelsen af lovforslaget. Landbrug & Fødevarer ønsker derfor en redegørelse fra Skatteministeriet om de administrative byrder for erhvervet.

I tidligere udkast til lovforslag i august 2009 skrev Skatteministeriet, at de administrative omkostninger for det samlede erhvervsliv var 20.000 timer. Landbrug & Fødevarer er meget betænkelige ved de øgede administrative omkostninger ved udvidelsen af afgiftsgrundlaget til at omfatte kød.

Med omfattelsen af kød er de administrative byrder væsentligt højere, hvis man både indregner virksomhedernes interne time- og ressourceforbrug, samt de eksterne rådgivere m.v., som virksomhederne nødvendigvis skal anvende ved indførelsen og efterfølgende administration af afgiften. Hertil kommer de økonomiske byrder ved indførelse og omlægning af erhvervets IT-systemer.

Det fremgår af lovforslaget, at afgiften placeres i producentleddet/importørleddet frem for detailledet af administrative hensyn. I 3.1.1 anføres det dog af Skatteministeriet selv, at der i realiteten udskæres og finpudses en ikke ubetydelig del af kødet i detailledet, hvorved der samtidig også fjernes en del af fedtet.

Det taler for, at afgiften også opkræves i detailledet, idet detailledet i visse tilfælde er det sidste forarbejdningsled inden produktet konsumeres af forbrugeren. Ved også at lade detailledet opkræve afgiften som det sidste forarbejdningsled inden forbrugeren undgår man, at der opkræves afgift af svind, fraskær osv.

Der er overordnet set en administrativ problemstilling i forhold til at sikre, at spild i produktionen og forarbejdningen – herunder produkter, som anvendes til dyrefoder, biodiesel og forbrænding - ikke pålægges afgift. Problemstillingen om spild m.v. gør sig gældende både i forhold til den enkelte virksomhed og mellem leddene i forarbejdningskæden.

Landbrug & Fødevarer læser lovforslaget på den måde, at forarbejdningsevirsomheder skal registreres efter loven (som oplagsholdere). Denne registrering indebærer, at de kan handle med hinanden i Danmark *afgiftsfrit* (altså uden at skulle erlægge afgiften og dermed belaste likviditeten). Når forarbejdningsevirsomhederne sælger til andre danske virksomheder, der ikke er registreret efter loven, så *faktureres* der afgift.

Det forudsættes dog, at afgiftsafregningen for erhvervet i praksis kommer til at foregå via *faktureringen* af de produkter, som erhvervet sælger.

Det nævnes i lovforslaget, at erhvervet skal føre særskilt regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige fødevarer. Det er en unødigt byrde og tjener intet formål, når opgørelsen og afregningen af afgiften bør ske på grundlag af *faktureringen* af de afgiftspligtige fødevarer, som erhvervet sælger til konsum i Danmark.

Desuden kan myndighedernes kontrol med afgiftsopgørelse og afregning på tilstrækkelig vis ske i form af kontrol af erhvervets opgørelse over solgte, afgiftspligtige fødevarer, henholdsvis varer, der er solgt til eksport eller er sendt til non-food m.v.. Landbrug & Fødevarer går derfor ud fra, at der må være tale om en fejl, som har indsneget sig fra tidligere lovudkast.

Det bemærkes, at erhvervet i visse tilfælde både er importører og producenter af afgiftspligtige varer. Af hensyn til likviditetsbelastningen i virksomhederne må det sikres, at der først svares afgift af importerede varer til brug i fødevarereproduktionen ved *udfakturering* af færdigvaren. Importører – som sælger produkter videre til forarbejdning i andre virksomheder i Danmark – må ligeledes kunne få status af oplagshaver.

I relation til opgørelsen og afregningen af afgiften, lægger Landbrug & Fødevarer stor vægt på, at der i praksis anvendes samme princip som anvendes ved opkrævning af f.eks. emballageafgift, hvor kontrol af afgiften sker på basis af bogføringen, dvs. på grundlag af virksomhedernes fakturering.

Det er dog under forudsætning af, at der *ikke fastsættes krav om*, hvorvidt det på fakturaerne specifikt skal være anført, at der er pålagt en fedtafgift, herunder afgiftsbeløbets størrelse. Et sådant krav vil belaste virksomhederne med unødige store administrative omkostninger, herunder omkostninger til it-udvikling.

Det er desuden Landbrug & Fødevarer's opfattelse, at en afgiftsmodel i stil med f.eks. emballageafgiften sikrer, at SKAT i tilstrækkelig omfang kan kontrollere opkrævning af såvel fedtafgiften (punktafgiften) som dækningsafgiften.

L&F har desuden bemærket, at lovforslaget stiller krav om, at lageret af afgiftsberigtigede fødevarer (dvs. varer, hvor der er opkrævet og betalt afgift/solgte og fakturerede varer) skal holdes adskilt fra lageret af uberigtigede fødevarer (dvs. varer, hvor der endnu ikke er opkrævet og betalt afgift til f.eks. lagervarer til senere salg og varer til destruktions). Det er L&F's opfattelse, at dette krav bør fjernes fra lovforslaget. For det første tjener det ikke noget formål at pålægge erhvervet krav til lageropgørelse af varerne, når afgiftsopgørelsen og -beregningen sker på grundlag af faktureringen. For det andet vil virksomhe-

derne blive pålagt væsentlige omkostninger til opførelse af yderligere lagerkapacitet, hvis de skal opfylde dette krav.

Det fremgår af lovforslaget, at virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige fødevarer til eksport eller til andet end human konsum, også kan registreres som oplagshavere, såfremt virksomheden overvejende driver eksportvirksomhed eller overvejende fremstiller "non-food".

Det virker uigennemskueligt, hvad baggrunden for den afgrænsning af oplagshavere begrundes i, og hvorfor grænsen for er fastsat til 50 % af den samlede omsætning af afgiftspligtige varer.

Ifølge lovforslaget kan virksomheder, der benytter "råvarer" i produktionen og eksporterer over 50 % kan lade sig registrere som oplagshaver. Disse virksomheder opnår således ens konkurrencevilkår med udenlandske producenter, hvorimod virksomheder, som ikke opfylder kravene, stilles ringere i forhold til udenlandske konkurrenter.

Som udgangspunkt skal alle, der producerer afgiftspligtige fødevarer til eksport eller til andet end human konsum kunne registreres som oplagshavere.

Importører kan ikke praktisk administrere afgiften

Landbrug & Fødevarer påpeger, at det vil være umuligt administrativt at bestemme indholdet af mættet fedt i importerede produkter, idet der ikke på nuværende tidspunkt findes fælles europæiske regler, der sikrer fyldestgørende information. Det vil således blive en tidskrævende proces for importørerne at indhente oplysninger og leverandørreklæringer om andelen af mættet fedt i importerede, afgiftspligtige produkter, og om andelen af afgiftspligtige produkter, der er medgået ved fremstillingen.

Det skrives i lovforslaget, at det pålægges virksomhederne at foretage en uvildig teknisk analyse af de konkrete fødevarer, såfremt afgiftsgrundlaget ikke kan fastsættes. Det forekommer som en urimelig økonomisk og administrativ byrde for virksomhederne at skulle betale en uvildig undersøgelse.

Rent praktisk vil det desuden være umuligt for eks. importører af råmælksoste at fastlægge indholdet af mættet fedt præcist for oste, idet fedtindholdet i råvaren (mælk) svinger i høj- og lavsæson.

L&F påpeger, at kontrolproblemet med importerede produkter ikke er blevet tilstrækkeligt adresseret i lovforslaget. Erhvervet frygter, at importører vil sikre, at de modtager nogle oplysninger fra leverandørerne, som anvendes som beregningsgrundlag – og som føde-

varemyndighederne i praksis umuligt vil kunne kontrollere, hvorved man åbner omfattende muligheder for omgåelse.

EU er som bekendt i gang med at se på lovgrundlaget for en obligatorisk næringsdeklaration. Dette indebærer forslag om oplysning af indholdet af mættet fedt.

Landbrug & Fødevarer indskærper, at Regeringen venter med at indføre afgiften til EU's fødevarelovgivning om obligatorisk næringsdeklaration er på plads i 2014, da det på nuværende tidspunkt vil være umuligt rent administrativt at give fyldestgørende information om indholdet af mættet fedt i importerede produkter.

Grænsehandel

Siden 2005 er grænsehandlen med fødevarer steget betydeligt. Indførelse af en afgift på mættet fedt vil give yderligere grundlag for øget grænsehandel med dagligvarer.

En undersøgelse foretaget af Capacent i 2009 viser, at 51 pct. af danskerne grænsehandler mindst en gang om året, og at 27 pct. af dem køber fødevarer i grænsehandlen. Jyllandsposten bringer dagsdato en reportage om den stærkt stigende grænsehandel, som omfatter store dele af befolkningen og i stigende grad også fødevarer, bl.a. på grund af den i forvejen store afgiftsforskel (moms) mellem Danmark og nabolandene.

I lovforslaget anføres det dog, at afgiften på mættet fedt er afstemt under hensyn til grænsehandelen. Skatteministeriet bør derfor som *minimum* bringe dokumentation for denne påstand.

L&F er uenig med Skatteministeriets vurdering og frygter, at indførelsen af fedtafgiften vil øge grænsehandlen med det resultat, at der opstår et yderligere mistet provenu til statskassen fra afgifter og moms, samtidig med tab af danske arbejdspladser primært i detailhandlen. Endvidere vil den øgede grænsehandel bevirke, at det sundhedsmæssige aspekt af afgifterne udvandes markant, hvis den øgede grænsehandel også resulterer i øgede indkøb af chokolade, sodavand og sukker.

Opblomstring af grænsehandel er en irreversibel proces. Grænsehandel skydes i gang af store afgiftsforskelle og bevirker, at der skabes et nyt adfærdsmønster, hvor der foretages grænsehandel eller smugles udvalgte varer for at undgå afgifter og moms. Grænsehandlen ligger typisk inden for nydelsesmidler. Indførelse af en afgift på mættet fedt vil udvide grænsehandel til også at omfatte fødevarer. Butikker i grænseregionerne forventes at udvide sortimentet i tilbudsaviserne med populære smør-, oste og kødprodukter, hvor der vil være store besparelser i forhold til priserne i Danmark.

Store afgiftsforskelle på nye vareområder skaber eksempelvis grundlag for yderligere vækst i indkøbsrejser til både Sverige og Tyskland. Samtidig med at flere forbrugere bliver fristet til at grænsehandle, vil de nuværende handlende øge det enkelte køb og indkøbsfrekvensen i takt med store besparelser på fødevarer. Både Sverige og Tyskland har begge en lav momssats på fødevarer på henholdsvis 12 og 7 pct.

Grænsehandel er ikke længere et sønderjysk fænomen. I tilbud om gratis busrejser til Sverige argumenterer man med "at udnytte den lave svenske kronkurs samt den gunstige moms på fødevarer. Derfor er der en potentiel risiko for en eksplosiv stigning i grænsehandlen i hovedstadsområdet også.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at en afgiftssats på 13 kr. pr. kg. mættet fedt vil resultere i en prisforskel på ca. 33 pct. på f.eks. smør, hvilket helt klart vil medføre yderligere grænsehandel med dagligvarer. Hertil kommer faren for ulovlig parallelimport af chokolade, slik og sodavand.

Tekniske bemærkninger til lovforslaget

Kommentarer til høringsforslaget

Landbrug & Fødevarer vil bemærke, at Skatteministeriet har sendt et ikke gennemarbejdet og ustringent lovforslag i høring, som tilmed ikke afspejler reel viden om faktiske produktionsforhold i fødevarerektoren.

I det følgende vil der blive givet kommentarer til problematiske aspekter og upræcise formuleringer i lovforslaget.

§ 1 i lovforslaget: Skatteministeriet ønsker, at der skal betales afgift af en række positioner i den kombinerede nomenklatur, hvis det samlede indhold af fedt i fødevareren, såvel mættet som umættet, overstiger 3,5 % vægtprocent. Den totale vægtfedtprocent på 3,5 % er fastsat, fordi Skatteministeriet netop ønsker at friholde standardiseret sødmælk for afgift, men denne grænse er dog for lavt sat.

I henhold til Rådets forordning (EØF) 2597/97 af 18. december 1997 om supplerende regler til den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter med hensyn til konsummælk (som ændret) fremgår følgende om sødmælk:

"sødmælk: varmebehandlet mælk, som med hensyn til fedtindhold svarer til en af følgende definitioner

- *standardiseret sødmælk: mælk, hvis fedtindhold udgør mindst 3,50 pct. (m/m). medlemsstaterne kan dog fastsætte en ekstra sødmælkskategori med et fedtindhold på mindst 4,00 pct. (m/m)*
- *ikke standardiseret sødmælk: mælk, hvis fedtindhold ikke er blevet ændret efter malkningen hverken ved tilsætning eller fjernelse af mælkefedt eller ved blanding med mælk, hvis naturlige fedtindhold er blevet ændret. Fedtindholdet må dog ikke være under 3,5 pct. (m/m)"*

Rent forordningsmæssigt kan standardiseret sødmælk således produceres med et totalt fedtindhold over 3,5 % og i dag markedsfører bl.a. en Jersey Maxi-sødmælk med 6 % fedtindhold, som sælges til konsum i Danmark. Desuden vil man kunne finde udenlandske sødmælksprodukter i Danmark med et højere fedtindhold end 3,5 %.

Hertil kommer at mælk direkte fra koen typisk har et fedtindhold på ca. 4,2 %.

§ 1, nr. 1: Det fremgår af lovforslaget, at kød under positionerne 0201-0210, samt diverse andet kød er omfattet af afgiften. Dette indebærer at også indmad er omfattet af afgiften på kød, uanset at indmad som lever og hjerte m.v. er meget fedtfattig.

"Andet kød" må antages at være det kød, som ikke fremgår af nomenklaturen, men af bilaget til lovforslaget. Altså mere eksotisk kød som slange mv., jf. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser. Afgrænsningen er dog meget uklar, og derfor ønsker erhvervet en afklaring.

Samtidig bemærkes det, at animalsk fedt, der er udsmettet eller på anden måde ekstraheret får en kategori for sig selv. Det skal sikres, at man med den nuværende standardtekst for hele pr. dyreart ikke kommer til at betale afgift af det mættede fedt to gange, dvs. først i råvaren og derefter, hvis det afsmeltes og bruges til konsum.

I lovforslaget er følgende kwdpositioner omfattet (0201-0210). Landbrug & Fødevarer bemærker, at nogle kwdprodukter – så som bacon og ukogt hamburgerryg – er omfattet af standardssatserne i bilag 1, mens andre ikke er det, hvilket synes at indebære en væsentlig fortolkningsusikkerhed.

§ 1, nr. 7: Det fremgår, at andre fødevarer, der efter en samlet bedømmelse af deres beskaffenhed og anvendelse, samt den måde, hvorpå de markedsføres, kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af de varer, som er nævnt i punkt 1-6.

Det er meget uklart formuleret og produktafgrænsningen er uklar. I dag markedsføres mange erstatningsprodukter som værende mejeriprodukter – såkaldte analoge mejeriprodukter.

§ 2: Det fremgår af lovforslaget, at satsen for afgiften er på 13 kr. pr. kg. mættet fedt. Det bemærkes dog i bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 2 og andre steder, at der skrives 14 kr. pr. kg. mættet fedt.

Det er meget kritisabelt, at der ikke er klarhed over så centrale elementer i lovforslaget som afgiftssatsen.

§ 3, stk. 2, § 5, stk. 4, § 9, stk. 2 og § 11, stk. 3: Ikke erhvervsdrivende varemottagere (forbrugere), som enten modtager varer fra et andet EU-land eller indfører varer fra et land uden for EU skal betale afgift. Hvis en privatperson i stedet for køber og selv transporterer varen hjem (til eget brug) skal der ikke betales afgift.

Sprogbrugen bør for det første tilrettes, så det er ens. Der er tale om ikke erhvervsdrivende, privatpersoner eller forbrugere. Det skaber blot mere forvirring, når der anvendes forskellige ord for det samme.

For det første, giver det en skævhed, da afgiften afhænger af, om man selv transporterer varer eller om man får leveret varer via fjernsalg. Nethandelen er jo stigende, og især på fødevareområdet kan der fremtidigt være potentiale for f.eks. supermarkeder. Travle familier, som vil lette hverdagen, og hvor levering af dagligvarer kan være en af løsningerne. Allerede i dag er det muligt at få leveret dagligvarer, som f.eks. grøntsager, frugt, fisk, mejeriprodukter og kød. Det leveres enten separat eller også i såkaldte måltidspakker, hvor man køber råvarerne til et måltid til f.eks. 4 personer, og så kommer alle råvarerne

hjem på ens dørtrin. Lovforslaget opfordrer til, at vi i Danmark kører over grænsen til enten Tyskland eller Sverige for at købe vore dagligvarer.

For det andet, så skal man som virksomhed, der sælger fra et andet EU-land, via fjernsalg registrere sig, og betale afgift, jf. § 4, stk. 4 og § 3, stk. 1, nr. 4. (almindelig afgift) og jf. § 10, stk. 3 og § 9, stk. 1, nr. 3 (dækningsafgift). Pligten til at betale afgiften påhviler dog også den ikke erhvervsdrivende varemottager, som modtager varer fra et andet EU-land. Det fremgår ikke af loven, hvem der så er pligtig til at betale afgift. Som det umiddelbart ser ud nu, så er både virksomheden og den ikke erhvervsdrivende pligtig til at betale afgiften, således der vil blive betalt to gange afgift for den samme vare.

§ 4, stk. 2 og 10, stk 2: Det fremgår af lovforslaget, at virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige fødevarer til eksport eller til andet end human konsum, også kan registreres som oplagshavere, såfremt virksomheden overvejende driver eksportvirksomhed eller overvejende fremstiller "non-food".

Med overvejende menes, at virksomheder, der fremstiller fødevarer til eksport eller fødevarer, som er uegnede til menneskeføde, kan registreres som oplagshaver, hvis virksomhedens produktion heraf udgør 50 pct. eller derover af virksomhedens samlede omsætning af afgiftspligtige varer.

Det virker uigennemskueligt, hvad baggrunden for den afgrænsning af oplagshavere begrundes i, og hvorfor grænsen for er fastsat til 50 % af den samlede omsætning af afgiftspligtige varer.

Som udgangspunkt skal alle, der producerer afgiftspligtige fødevarer til eksport eller til andet end human konsum, kunne registreres som oplagshavere ellers vil der være tale om en begunstiggelse af visse virksomheder overfor andre, mens andre virksomheder stilles ringere i forhold til udenlandske konkurrenter.

§ 4, stk. 4: I lovforslaget fremgår det, at en virksomhed, der er afgiftspligtig efter § 3, stk. 1, nr. 4 skal anmelde den afgiftspligtige virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen og registreres for fjernsalget. Registreringen skal ske, inden transport af fødevaren fra udlandet påbegyndes.

Det virker uigennemskueligt, hvorledes der reelt skal føres registrering og kontrol over udenlandske virksomheders eller enkeltpersoners fjernsalg til Danmark over bl.a. e-mail.

Det er meget uklart, hvordan SKAT vil administrere og håndhæve denne bestemmelse i praksis. Det kræver også overblik over omfanget af udenlandske virksomheder, der sælger fødevarer til forbrugere via nettet.

Udenlandske virksomheder fra lande uden for EU er ikke omfattet af registreringspligten. Det vil nogle virksomheder i EU sikkert spekulere i, så varerne først føres ud af EU, inden de sælges til ikke erhvervsdrivende (forbrugere) i Danmark.

§ 4, stk. 6 i lovforslaget: Det fremgår af lovforslaget, at der er afgiftsfritagelse for virksomheder o.lign. i Danmark under en omsætningsgrænse på 50.000 kr. ekskl. afgift. Denne afgiftsfritagelse kan være i strid med EF Traktatens art. 110 om forbud mod diskriminerende interne afgifter, hvis danske producenter opnår en fordel overfor udenlandske producenter.

Omsætningsgrænsen kan principielt også være i strid med EF-traktatens art. 107 om ulovlig statsstøtte, da det reelt medfører en støtte på bedriftsniveau, der ligger ud over *de minimis* grænsen for støtte til landbrugsvirksomheder.

§ 5, stk. 1-3: Det fremgår af lovforslaget, at pligten til at betale afgiften påhviler den, der modtager og indfører fødevarer fra udlandet.

Det bemærkes, at erhvervet i visse tilfælde både er importører og producenter af afgiftspligtige varer. Det fremgår ikke klart af lovforslaget om oplagsholdere kan vente med at afregne dækningsafgiften af importerede varer, når der sælges til ikke-registrerede aftagere.

Det bør fremgå klart af lovforslaget, at virksomheder, der er registreret som oplagshaver opgør og afregner afgiften for samtlige afgiftspligtige fødevarer på det tidspunkt fødevarerne udleveres (sælges) fra virksomheden til ikke-registrerede aftagere. I dette tilfælde skal virksomheden altså ikke afregne dækningsafgiften af eventuelle indførte varer på varens indførelsestidspunkt, men alene på tidspunktet for udlevering (salg) af varerne.

Det vil således medføre et meget stort administrativt arbejde for erhvervet, som både er importører og producenter, hvis afgiftspligtige importvarer skal afgiftsopgøres og -afregnes ved indførelsestidspunktet, mens øvrige afgiftspligtige varer skal opgøres og afregnes på salgstidspunktet.

Importører – som sælger produkter videre til forarbejdning i andre virksomheder i Danmark må ligeledes kunne få status af oplagshaver.

Her til kommer problemstillingen omkring likviditetsbelastning, idet erhvervet modtager varer, som har en betydelig lageretid på 3-6 måneder inden endelig udfakturering. Af den grund bør det præciseres, at afgiften betales ved udfakturering til konsum i Danmark.

§ 5, stk. 2: Der er henvisning i stk. 2 til § 4, stk. 3, 2. pkt. Henvisningen skal retteligt være til § 4, stk. 3, 3. pkt.

§ 6, stk. 2: Det fremgår, at den afgiftspligtige skal kunne oplyse og dokumentere vægten af mættet fedt i den afgiftspligtige fødevarer, og at næringsdeklarationen - såfremt at fødevareren er mærket - kan lægges til grund ved fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget.

§ 6 er opbygget således, at udgangspunktet er stk. 2, og hvis man ikke kan det, så skal man anvende stk. 3 og så fremdeles. Henvisningen til standardsatserne for kød nævnes først i stk. 3. Dvs. at udgangspunktet er, at den afgiftspligtige skal kunne dokumentere vægten af mættet fedt i fødevareren, og hvis varen er mærket med en næringsdeklaration kan denne lægges til grund. Såfremt det *ikke* er muligt at dokumentere vægten af mættet fedt i fødevareren, evt. ved næringsdeklaration, så skal man for kød anvende standardsatserne i lovforslagets bilag.

Vi har forstået, at Skatteministeriet finder at kød og kødprodukter skal afregnes efter standardsatserne i bilag 1, for kødprodukternes vedkommende ud fra medgåede råvarer. Det er i så fald ugenomtænkt og diskriminerende, at kød skal afgiftsbelægges med standardsatser, når det fremgår, at i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, at man kan benytte egen dokumentation om indhold af mættet fedt og næringsdeklarationen for øvrige fødevarer.

Det er desuden dybt kritisabelt, at lovforslaget er udformet på en sådan måde, at det er uklart, hvorvidt kødvarer skal afgiftsbelægges på baggrund af indholdet af mættet fedt, på baggrund af næringsdeklaration eller på baggrund af standardsatser.

§ 6, stk. 3 i lovforslaget: Af lovforslaget fremgår det, at man for de afgiftspligtige fødevarer som nævnes i § 1, nr. 1, skal anvende de standardsatser, som fremgår af lovens bilag 1 til fastlæggelse af afgiftsgrundlaget.

En kritik af det sundhedsmæssige rationale ved brug af gennemsnitssatser er adresseret tidligere i høringssvaret.

Landbrug & Fødevarer har fået foretaget en videnskabelig analyse af Teknologisk Institut fra 29. oktober 2010 om "Estimat for mættet fedt i dansk svinekød", der påviser, at et mere retvisende estimat for det gennemsnitlige indhold af mættet fedt pr. svinekrop er 7,8 gram pr. 100 gram. Dette estimat forudsætter, at indholdet af mættede fedtsyrer beregnes på slagtekroppens kød- og fedtvæv og at afgiften også lægges på slagtekroppens kød- og fedtvæv (afgiftsgrundlaget). Tages der i stedet udgangspunkt i et afgiftsgrundlag, som inkluderer hele slagtekroppen og også biprodukter, som anvendes til human konsum og som ifølge forslaget afgiftsbelægges, skønner Teknologisk Institut, at der gennemsnit-

lige indhold af mættet fedt (under dette afgiftsgrundlag) mere retvisende er ca. 6,5 gram pr. 100 gram. Landbrug & Fødevarer skønner dog, at tallet er lavere, idet der ikke er taget højde for f.eks. fraskæring af fedt i detailhandlen. Lovforslaget er baseret på et indhold på 12 g pr. 100 gram.

Det er kritisabelt, at man opererer med meget brede kategorier for dyrearter i bilag 1 til § 6, stk 3. i lovforslaget, hvilket blot understreger, at Skatteministeriet ikke har kunnet fastsætte et præcist afgiftsgrundlag pr. dyreart.

Det er forvirrende, at Skatteministeriet i bilag 1 til § 6, stk. 3. i lovforslaget reelt opererer med to betegnelser for vildt. Det fremgår heller ikke nærmere, hvad betegnelsen "andet eksotiske dyr" dækker over.

§ 6, stk. 4: Det bemærkes, at der pålægges en virksomhed at foretage en uvildig teknisk analyse af den konkrete fødevarer, såfremt afgiftsgrundlaget ikke kan fastsættes. Det forekommer som en urimelig administrativ byrde for virksomheden at skulle betale en uvildig undersøgelse.

Erhvervet savner, at Skatteministeriet ikke indgående kommer ind på kontrolproblemet omkring importerede produkter. Erhvervet frygter, at importører vil sikre, at de modtager nogle oplysninger fra leverandørerne, som anvendes som beregningsgrundlag – og som fødevarermyndighederne i praksis umuligt vil kunne kontrollere. Dermed åbner man en la-deport for omgåelse.

§ 6, stk. 5 og § 12, stk. 4: Det fremgår, at - såfremt den afgiftspligtige ikke kan fremlægge præcist indhold af mættet fedt i varen – betales der afgift på grundlag af fødevarens totale fedtindhold (både mættet og umættet fedt) eller – såfremt dette ikke kan oplyses – på grundlag af fødevarens fulde nettovægt.

Principielt kan der være en række problemer i forhold til EF Traktatens art. 110 om forbud mod diskriminerende interne afgifter, bl.a. at dækningsafgiften vil diskriminere udenlandske produkter, der ikke kan oplyse korrekt indhold af mættet fedt.

Det skal særligt bemærkes, at lovforslaget af august 2009 i afsnittet om formodnings-satsen opererede med forskellige niveauer for formodning ud fra nomenklaturen. En formodnings-sats på baggrund af fødevarens fulde nettovægt kan principielt medføre større problemer end tidligere i forhold til diskrimination af udenlandske produkter.

Endvidere påpeges det, at lovforslaget i sig selv indeholder en omgåelsesmulighed, idet man for importerede produkter kan vælge at lade afgiften beregne på basis af varens to-tale indhold af fedt frem for på baggrund af en erklæring om sammensætningen. . . Kød-

produkter med under 12 % fedt vil dermed kunne opnå en lavere afgift ved import end standardsatsen på 12 % mættet fedt i kødråvarer. Eksempelvis vil en hamburgerryg med 4 % fedt blive afgiftsbelagt med 146 øre/kg ud fra sammensætningen, men alene med 52 øre/kg hvis beregningen er baseret på totalt fedtindhold.

§ 7: I stk. 1 er der en henvisning til § 4, stk. 3, 2. pkt., som skal være § 4, stk. 2, 3. pkt.

Derudover er der noget sprogligt uklart med stk. 1 og stk. 2. I stk. 1 er der indsat et punktum efter "der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden", så "eller i de fødevarer..." svæver lidt sidst i sætningen. I stk. 2 anføres det "...der er fremstillet til eksport eller som er uegnede til menneskeføde af afgiftspligtige fødevarer, jf. § 1..." Det i kursiv giver ingen mening i teksten, og må antages at være en fejl fra Skatteministeriets side.

§ 8 og § 1: § 8 omhandler sammensatte fødevarer i relation til, når sådanne varer *modtages, indføres eller sælges ved fjernsalg*. Afgiften udgør 13 kr. pr. kg. mættet fedt, der er medgået til fremstillingen af fødevareren.

I § 1 er der henvisninger til nomenklaturen, og der er kun henvisninger til råvarer, ikke sammensatte varer. Sammensatte varer er således *ikke* omfattet af den almindelige afgift på mættet fedt i § 1. Afgiftspligtige personer er i henhold til § 3, den, der erhvervsmæssigt bl.a. fremstiller fødevareren her i landet. "Fremstiller" skal ikke her forstås som at være fremstilling af forarbejdede fødevarer, men fremstilling af f.eks. en flæskesteg.

Sammensatte varer (forarbejdede) er således *kun* omfattet af afgiften på mættet fedt, når de er fremstillet i udlandet, og derved modtages, indføres eller sælges ved fjernsalg i DK. Sådan som lovforslaget er opbygget er det vanskeligt at afgøre om, hvorvidt sammensatte varer (forarbejdede) fremstillet i DK er omfattet af afgiften.

Af bemærkningerne fremgår det, at: "*for at ligestille fødevarer, der er fremstillet her i landet ved brug af afgiftspligtige fødevarer, jf. lovens § 1 [...] med tilsvarende fødevarer fremstillet i udlandet, hvor der ikke er en afgift på mættet fedt, foreslås en såkaldt dækningsafgift.*" [...] "Dækningsafgiften er derfor en afgift på forarbejdede fødevarer. Import af fødevarerne nævnt i § 1 er omfattet af den almindelige afgift på mættet fedt. For at ligestille dækningsafgiftspligtige fødevarer med fødevarer afgiftspligtige efter § 1, skal der betales dækningsafgift af den mængde mættet fedt, der er medgået til produktionen af den importerede dækningsafgiftspligtige fødevarer. Dvs. at der lægges afgift på det mættede fedt, der er medgået til fremstilling af fødevareren, og som hidrører fra de afgiftspligtige varer i § 1 [...]"

Som det fremgår af det ovenfor citerede, har formålet været at ligestille dansk producerede sammensatte varer med udenlandsk producerede sammensatte varer. Sådan som

lovforslaget er udformet er det dog udelukkende de udenlandske producerede sammensatte varer, der er omfattet af afgiften.

Det er dybt kritisabelt, at Skatteministeriet ikke har kunnet indskrive præcist i lovforslaget, hvorledes sammensatte kødprodukter fremstillet i Danmark skal afgiftsbelægges.

§ 8, stk. 2 og § 12, stk 1: Det fremgår af lovforslaget, at afgiften for importerede produkter betales på grundlag af vægten af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er medgået til fremstillingen af fødevarer. Det kan læses som om virksomhedernes spild ved fremstillingen vil være afgiftsbelagt, da det er meget uklart formulæret.

Det må sikres at spild i produktionen og forarbejdningen – herunder rester som anvendes til dyrefoder, forbrænding osv. - ikke pålægges afgift. Problemstillingen om spild m.v. gør sig gældende både i forhold til den enkelte virksomhed og mellemlæddene i forarbejdningsskæden.

Dette er en meget væsentlig problemstilling, idet erhvervet risikerer at skulle betale afgift af mættet fedt (spild, fraskær) som efter fremstillingen af fødevarer til menneskekonsum faktisk bruges til dyrefoder, brændsel, processpild i form af fordampning osv.

Der er også en problemstilling omkring, hvorledes man skal håndtere spild, fraskær osv. som sælges til halvfabrikata i f.eks. margarineindustrien. Erhvervet risikerer dobbelt beskatning, hvis mættet fedt som spild, fraskær osv. beskattes under fremstillingen af fødevarer og dernæst bliver beskattet ved fremstilling af andre fødevarer.

Landbrug & Fødevarer har forstået afgiften som en udfaktureringsafgift. Det er derfor urimeligt, at man sår tvivl om dette, og det burde anføres, at afgiften betales på baggrunden af færdigvaren. Desuden bringer denne paragraf erindring om en diskriminationsproblemstilling i lovforslaget, der blev sendt i høring i august 2009, hvor det var anført, at udenlandske sammensatte varer skulle betale en "fremstillingsafgift", mens indenlandske producenter skulle betale en "udfaktureringsafgift".

§ 11, stk. 3: Det fremgår af lovforslaget, at en privatperson, som i et andet EU-land erhverver afgiftspligtige varer til eget brug og selv transporterer varerne her til landet, ikke skal betale afgift.

Der er en betydelig fare i forhold til grænsehandel og ulovlig parallelimport. F.eks. vil en pakke smør med fedtafgift og momsforskel til Tyskland være ca. 33 % dyrere i forhold til en dansk pakke smør.

§ 14: Landbrug & Fødevarer er betænkelige ved den likviditetsbelastning, som den månedlige afregning af afgiften på mættet fedt, vil påføre fødevarereproducenterne, som følge af for kort kredittid hos SKAT for afgiften på mættet fedt. Erhvervet mærker allerede i dag dette problem ved afregning af momstilsvar.

§ 17: I § 17 er beskrevet regler og fradrag og godtgørelse af afgiften af mættet fedt. I bemærkninger til 17 stk. 1. er anført "i lighed med andre punktafgiftslove kan".

Der bør tilsvarende være samme mulighed for godtgørelse af afgiften i lighed med andre punktafgiftslove, fx lov om energiafgift af mineralolieprodukter.

Det virker indskrænkende i § 17 stk. 2. jf. bemærkningerne på side 35 "at virksomhederne kan søge om godtgørelse af afgift/dækningsafgift, som er eksporteret eller anvendt til fremstilling af non-food på visse betingelser." I bekendtgørelse af lov om energiafgift af mineralolieprodukter (LBK nr 297 af 03/04/2006) fremgår direkte, at der er fradragsret, og at der ydes godtgørelse jf. eksempelvis § 11 stk. 2. og 3.

Der bør være tilsvarende mulighed for fradrag og godtgørelse af afgiften på mættet fedt som for energiafgifter. Der tænkes her på den administrative procedure, således at en virksomhed, ved opgørelse af afgiftsgrundlaget kan modregne afgiften på de varer, som er eksporteret, anvendt til fremstilling af non-food, herunder pet-food eller solgt til indenlandske virksomheder, der producerer non-food, herunder pet-food.

Det fremgår ikke klart af § 17, om der er forskel på mulighed for fradrag og godtgørelse af afgiften for på den ene side oplagsholdere og varemodtagere og på den anden side andre virksomheder.

Der forventes en del leverancer af eks. slagteraffald fra slagterier til DAKA, som anvender dette til fremstilling af biodiesel og dyrefoder. DAKA producerer ikke fødevarer, og vil derfor formodentlig ikke være registreret som oplagshaver. Virksomheders salg af afgiftspligtige varer til DAKA bør kunne fragå virksomhedens afgiftsgrundlag, uanset om virksomheden er registreret eller ej som oplagsholder og/eller som varemodtager. Dette gælder ikke blot DAKA, men også andre virksomheder som modtager afgiftsbelagte produkter som ikke anvendes til fødevarer, herunder eksempelvis tekniske virksomheder og biogasanlæg.

§ 17, nr. 2: Det fremgår af lovforslaget, at man kan fradrage afgiftspligtige varer, der leveres til udlandet eller som er uegnede til menneskeføde.

Det er meget væsentligt, at fritagelsen i § 17, stk. 2 ikke blot gælder varer, der er uegnede til menneskeføde, men alle varer, der rent faktisk afsættes til anden anvendelse end

menneskeføde. Der er f.eks. mange tons produkter fra kødindustrien, som er egnet til menneskeføde, men som *de facto* afsættes til teknisk brug, pet food, foderfedt eller end- og afbrænding. Hertil kommer processpild eksempelvis fordampning under tørreprocesser, tab til procesvand o.l.

Kriteriet for, at man kan fradrage afgiftspligtige varer må derfor ændres til at omfatte varer, der ikke udfaktureres som salg til human konsum.

Erhvervet ønsker klarhed over, hvad der menes med uegnet til menneskeføde. Der er masser af fedt, som er egnet til menneskeføde, men som anvendes til teknisk brug eller foder. Sprogbrugen bør også ensrettes, så det enten er "fødevarer uegnede til menneskeføde", "non-food" eller "fødevarer uegnet til human konsum."

Det skal anføres, at der er en betydelig fare for unødigt likviditetsbelastning, hvis en virksomhed skal vente på at få godtgjort sine varer, til efter varerne er leveret i udlandet. Derfor bør muligheden for at være registreret som oplagsshaver sættes væsentligt ned i forhold til en omsætningsandel af non-food og eksport på 50 %.

Det fremgår, at en virksomhed kan søge godtgørelse for varer leveret til udlandet eller anvendt til fremstilling af andet end fødevarer til human konsum.

Det skal sidst bemærkes, at den proces, som der er lagt op til, vil være vanskeligt, og både administrativt og ressourcemæssigt tungt for både for virksomhederne og SKAT at håndtere.

§ 19: Der er en henvisning til § 4, stk. 3, 2. pkt., og det skal rettelig være § 4, stk. 3, 3. pkt.

§ 19, stk. 1: Minimumskravet til regnskabsførelse er for høje, når der skal føres regnskab over råvarer og afgiftspligtige fødevarer. Virksomhedernes almindelige regnskab over indkøb og salg af varer må være tilstrækkeligt, når dette er i overensstemmelse med bogføringslovens og momslovens regnskabsbestemmelser. Dette burde give tilstrækkelig grundlag for kontrol af, om afgiften af afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varen er leveret.

Landbrug & Fødevarer lægger stor vægt på, at kontrollen af afgiftsgrundslaget primært sker på grundlag af virksomhedernes fakturaer. De administrative byrder ved, at afgiftspligtige virksomheder og varemottagere skal føre særskilt regnskab over både råvarer og samtlige afgiftspligtige fødevarer i virksomheden, er helt uacceptable.

§ 19, stk. 5: Det skal bemærkes, at lovforslaget kan læses som om, at lageret af afgiftsberigtigede fødevarer (dvs. varer, hvor der er opkrævet og betalt afgift/solgte og fakturerede varer) skal holdes adskilt fra lageret af uberigtigede fødevarer (dvs. varer, hvor der endnu ikke er opkrævet og betalt afgift til f.eks. lagervarer til senere salg og varer til destruktion).

Det udgør en unødigt likviditetsbelastning for erhvervet, at der stilles krav om opførelse af yderligere lagerfaciliteter, når det gennemgående afgiftsprincip forstås som et udfaktureringsprincip.

I stk. 5 anføres det, at virksomhederne skal holde lageret af afgiftsberigtigede fødevarer adskilt fra lageret af uberigtigede fødevarer, medmindre der er indhentet tilladelse fra told- og skatteforvaltningen. Erhvervet ønsker klarlagt, hvad processen herfor er og om tilladelsen skal være indhentet *senest samtidig* med lovens ikrafttræden.

§ 26: I henhold til stk. 5 skal registreringspligtige virksomheder anmelde sig til registrering senest den 8. juli 2011. Det er ikke umiddelbart nogen lang frist, og udenlandske virksomheder, som sælger via fjernsalg skal også anmelde sig til registrering.

Virksomhederne skal alene anmelde sig til registrering. Det er således ikke et krav, at virksomhederne fysisk skal have fået det bevis, som der omtales i § 4, stk. 5 og § 10, stk. 4.

Kommentarer til bilaget "bemærkninger til lovforslaget"

Det er dybt kritisabelt og decideret vildledende, at Skatteministeriet i bemærkninger til lovforslaget anfører, at man med gennemsnitssatser for indhold af mættet fedt tilskynder forbrugerne til at købe magert kød. Fedtafgiften på sunde produkter med lavt fedtindhold bliver i realiteten høj, hvorimod fedtafgiften er lav på usunde produkter med høj fedtprocent.

Det fremgår af lovforslaget, at Skatteministeriet jf. "Serviceeftersynet af Forårspakke 2.0" vil hæve vinafgiften, og at provenuet skal bruges til lempe fedtafgiften. Forhøjelsen af vinafgiften med 100 mio. kr. inkl. moms. betyder, at afgiften på mættet fedt vil bidrage med et provenu på 1,4 mia. kr. inkl. moms.

Det er beklageligt, at Skatteministeriets tekniske provenuberegninger ikke fremgår af lovforslaget.

Det bemærkes, at Skatteministeriet selv anfører, at en afgift på kød er meget vanskelig og dyr at administrere.

I bilaget "bemærkninger til lovforslaget" skal det fremhæves, at Skatteministeriet anfører administrative hensyn som grundlag for at afgiften placeres i producent-/importørleddet frem for detaileddet. Det udspecificeres af Skatteministeriet, at CKR skal lave en ny vurdering af forslagens administrative konsekvenser.

Landbrug & Fødevarer er meget betænkelige ved de øgede administrative omkostninger ved udvidelsen af afgiftsgrundlaget til at omfatte kød, og fastholder fortsat, at det er dybt kritisabelt, at Skatteministeriet ikke har vurderet de administrative konsekvenser for erhvervet før lovforslaget blev sendt i høring.

Det fremgår ikke af lovforslaget, hvorledes hakket fars o.lign. skal afgiftsbelægges, når det henholdsvis består af en kombination af kød (kalv og gris) og af vegetabilsk fedt og kød.(okse og soja). Problemstillingen er, at det vil være svært at afgøre om hakket fars er et kødprodukt eller et sammensat produkt, idet der kan indgå andet indhold end kød.

Det er nævnt i bemærkningerne, at ved at lægge en afgift på mættet fedt i kød mv. tilskyndes befolkningen til at vælge varer med et lavere indhold af mættet fedt, eksempelvis kalkunkød frem for svinekød.

Det er uheldigt, at Skatteministeriet vælger at "sortliste" en slags kødtype frem for en anden i følgebrevet. Det er jo ikke alle svinekødsudskæringer, der er fede, og i øvrigt er svinekød ikke som kødtype generelt usundt at spise.

I lovbemærkningerne – afsnit 3.1.2. Det afgiftspligtige område – er nævnt, at kosttilskud ikke er omfattet af afgiften, idet kosttilskud ikke kan anses for at være selvstændige fødevarer.

Det skal bemærkes, at kosttilskud er omfattet af Fødevarerloven. Når man som virksomhed ønsker at markedsføre sine kosttilskud skal virksomheden først registreres som fødevareraktivitet.

Kirsten Hoffmeyer

Fra: Lars Klausen | CULT A/S [lk@cultenergy.com]
Sendt: 2. november 2010 15:04
Til: JP-Jura og Samfundsøkonomi
Emne: VS: Høringssvar vedr udkast til forslag til lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer på anden høring (Fedtafgiftsloven samt ændring af øl- og vinafgiftsloven)
Vedhæftede filer: HøringssvarfraCULT.pdf

Att. js@skat.dk

Skatteministeriet

Supplerende bemærkninger til fremsendte høringssvar af 1. november 2010 vedr. udkast til forslag til lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer på anden høring (Fedtafgiftsloven samt ændring af øl- og vinafgiftsloven)

I forbindelse med fremsendte høringssvar fra CULT dateret den 1. november 2010, ønsker vi at fremsætte følgende supplerende bemærkninger.

Vi kan konstatere, at skatteminister Troels Lund Poulsen i radioavisen i dag den 2. november bl.a. kl. 9.00 (P1) i forbindelse med bl.a. fedtafgiften udtalte, at hvor oppositionen blot vil sætte afgifterne op, så er regeringen optaget af at "sikre et passende afgiftsniveau" der tager højde for grænsehandelsaspektet –også på øl- og vinafgiftsområdet.

CULT har noteret ministerens udtalelser og regeringens hensigter med glæde, og vi skal opfordre Skatteministeriet til at vores aktuelle grænsehandelsrelaterede problemer med øl- og vinafgiftsloven løses i overensstemmelse med ministerens og regeringens intentioner om at sikre et passende afgiftsniveau i.f.t. grænsehandelen (jf. vores høringssvar vedr. høring af udkast til lovforslag om fedtafgift og øl- og vinafgift samt de seneste ændringer jf. L216).

Vi har brug for at få rettet op på de uheldige effekter af den vedtagne L216. Siden vedtagelsen af L216 har vi måttet fyre folk, og vi har aktuelt meget meget svært ved at leve med den store forskel i.f.t. Tyskland, hvor vores produkter er fritaget for afgifter. Vi henviser for øvrige bemærkninger til vores høringssvar af 1. november 2010 som for en god ordens skyld genfremsendes sammen med de supplerende bemærkninger.

Med venlig hilsen / Best regards

Lars Klausen
Managing Director

CULT A/S
Sindalsvej 5A
8240 Risskov
Denmark

Tel.: +45 70207371
Fax: +45 70207372
Cell: +45 40801091
Visit: www.cult-party.com

**GO' ENERGI
VINDER
ALTID**

2010-231-38
29

DISCLAIMER:

This information transmitted is intended only for the person or entity to which it is addressed and may contain confidential and/or privileged material. Any review, retransmission, dissemination or other use of, or taking of any action in reliance upon, this information by persons or entities other than the intended recipient is prohibited. Also, note that the opinions expressed in this mail are those of the author, and are not necessarily those of CULT A/S, CULT License ApS or CULT World ApS. If you received this in error, please contact the sender and delete the material from any computer.

Fra: Lars Klausen | CULT A/S

Sendt: 1. november 2010 16:37

Til: 'js@skat.dk'

Emne: Høringssvar vedr udkast til forslag til lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer på anden høring (Fedtafgiftsloven samt ændring af øl- og vinafgiftsloven)

Med venlig hilsen / Best regards

Lars Klausen

Managing Director

CULT A/S
Sindalsvej 5A
8240 Risskov
Denmark

Tel.: +45 70207371

Fax: +45 70207372

Cell: +45 40801091

Visit: www.cult-party.com

**GO' ENERGI
VINDER
ALTID**

DISCLAIMER:

This information transmitted is intended only for the person or entity to which it is addressed and may contain confidential and/or privileged material. Any review, retransmission, dissemination or other use of, or taking of any action in reliance upon, this information by persons or entities other than the intended recipient is prohibited. Also, note that the opinions expressed in this mail are those of the author, and are not necessarily those of CULT A/S, CULT License ApS or CULT World ApS. If you received this in error, please contact the sender and delete the material from any computer.
